

de den danske befolkning, at vi ikke skal med i den fælles mønt. Regeringen er forpligtet til at sikre, at Danmark hverken reelt eller formelt underlægges ØMU'en. Ikke desto mindre går ministerens plan nu åbenbart ud på, at Danmark reelt skal acceptere at blive sat under administration af ØMU'en. Det er en klar omgåelse af folkeafstemningsresultatet.

Ifølge Børsen foreslår ministeren, at EU's Finans- og Økonomiministerråd skal træffe beslutningerne i ØMU'en. Men det kan naturligvis kun lade sig gøre, hvis alle EU-lande underlægges disse beslutninger. Ellers vil ØMU-landene jo ikke finde sig i, at ikke-ØMU-landene skal være med til at bestemme over deres fælles valuta. Prisen for en sådan ordning er, at Danmark underlægges ØMU'en og må acceptere, at der udstikkes bindende retningslinjer omkring den økonomiske politik gældende for både ØMU-lande og ikke-ØMU-lande. Derfor er ministerens forslag i klar modstrid med resultatet af folkeafstemningen den 18. maj 1993.

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren kom i spørgetiden den 31. januar med nogle meget uklare meldinger med hensyn til spørgsmålet om Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase, den fælles mønt. Han talte om pligter, som Danmark ville få i forbindelse med en aftale, og han henviste bl.a. til konvergenskriterierne. Siden har økonomiministeren mere bramfrit udtrykt det på den måde, at Danmark kommer til at leve, som om vi i praksis var med i ØMU'en.

Jeg håber, ministeren vil erkende, at det, som blev besluttet ved den danske folkeafstemning, lige nøjagtig er, at vi ikke skal være med i den fælles mønt, og at vi derfor heller ikke hverken formelt eller i praksis skal leve, som om vi var med i den fælles mønt.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg er glad for at få lejlighed til at udrydde en misforståelse, hvis det er det, der er tale om, for det er jo klart, at Traktaten giver nogle helt klare regler for, hvem der deltager i hvilke beslutningsprocesser og er underlagt bestemte betingelser.

Det, jeg har ønsket at give udtryk for, er, at udgangspunktet uomtvisteligt er, at med Edinburgh-Afgørelsen har Danmark sagt, at vi ikke er med i tredje fase. Men på mange måder bliver det alligevel en forudsætning, et grundlag for

dansk økonomi og den måde, vi håndterer mange ting på. En ting er f.eks., at vi fortsat her i Danmark skal have en stabilitetsorienteret økonomisk politik, sunde offentlige finanser og lign. for at få en så lav rente som muligt og mindske rentespændet til f.eks. en fælles valuta.

Jeg kan sige det på en anden måde, som jeg har hørt hr. Keld Albrechtsen udtrykke det engang: Danmark skal kunne stå på egne ben! Det er jeg fuldstændig enig i, men det er noget af det, der ligger bag mit svar, at vi er jo ikke revet ud af en økonomisk sammenhæng ved ikke at være med.

Dertil må man også sige, at den fælles valuta vil få betydning for vore virksomheder. Det er en ny valuta, de skal arbejde med, de vil møde den i import-, eksport- og finansieringssammenhænge, og det samme vil borgerne. F.eks. vil pensionskasser formentlig også investere i en fælles valuta for at få en risikospredning på deres investeringer, og vi vil møde den som turister. Men det er der ikke noget nyt i, her møder vi jo fremmede valutaer i forvejen.

Men selvsagt er vi ikke med i tredje fase, og det betyder også, at der er en lang række områder, vi ikke har nogen indflydelse på. F.eks. vil Danmarks Nationalbank jo ikke have indflydelse på den monetære politik, som Den Europæiske Centralbank vil føre.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne takke for svaret, selv om jeg må sige, at det ikke er ganske stjerneklart. Jeg opfatter det sådan, at ministeren rent faktisk ikke har sagt eller i hvert fald ikke ønsket at sige præcis det, som stod i den artikel i Børsen, nemlig at vi i praksis ville komme til at leve, som om vi var med i den fælles mønt, og det er jeg glad for at ministeren understreger.

Men så vil jeg gerne spørge: Ifølge Erhvervsbladet foregår der i øjeblikket forhandlinger om en kommende aftale med ØMU-landene, og disse forhandlinger er ganske hemmelige; de foregår i EU's Monetære Komité. Hvad er den danske regerings forhandlingsgrundlag på disse møder? Er det sådan, at vi kan få garanti for, at der ikke indgås nogen aftaler under disse hemmelige møder, som Folketinget ikke kender og befolkningen slet ikke? Er det sådan, at vi kan få garanti for, at der ikke indgås aftaler, der betyder, at vi kommer til at påtage os forpligtelser, så vi i praksis kommer til at leve, som om vi var med i mønten? Kan vi få tilsagn fra regeringen om, at der ikke vil blive indført sanktioner over